

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה עו.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

א. יגיד עליו רעו מקנה
אף על עולה:

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה גבי קדשים
ז"ל קודם ד"ה מגעילין:

לעזי רש"י

טרישטריש
[טרישטריש"ט]. מחלחל.

מוסף רש"י

[illegible]

בַּת יוֹמָא. שִׁבְעִל בַּת עֹזִיד כּוֹכְבִּים הַיּוֹם אֲבָל כִּישָׁל בַּת אַחֲמֹל
כִּכְר הַפִּיג בַּת עֵמֶוּ בְּלִית לִילָה וְשׁוֹב כְּשִׁפְלוֹנוּ בְּחִבְשִׁיל אַחֵר אִינוּ
אֲלֹא לַפֶּסֶח: **מִכָּאן וְאֵילָךְ** לִישְׁמֵרִי אֲף לְכַתְחֹלָה: **מַנְעִינָן.** לֹא
תִּשָּׁב כְּלִינוֹן דְּלִיבִין שׁוֹרֵף אֵת הַכִּלִּי: (ב) גְּנִי קִדְשֵׁי הַשְּׁמֹד

והאפסכלא. שלנה בן־נער קדש
מאסר דמי אחי למחרה היו נותר ובי
השדד מכלה בשר קדוש למחר פליט
שדד בגויה עממא ונותר איסור
כרת הוא: עמרם כרי. עמרם בני:
בני קדשים כי בלע אחי שפור
והי' אסור בלע. הלכך פני בלע בהגעלה:
אלא אמר רבא אחי בעלה. דקמי
נחם מריקה ושטיפה לומר לעולם
לפלוט האיסור ודאי ליון בעי בשאר
בליעת איסור אלא מזות מלך היא
קדשים ומקט וסוף נמיס יי היי
הדאי גזירת המבז כאלס זה ממה
על הדגדג דבעי כיוס במקוס קדוש
ושטירת כל חס במקוס קדוש הוא
והי' למריקה ושטיפה: אל אבי
והי' דמי. לומר מי קרי למריקה
ושטיפה הגעלה הא כל הגעלה רוחמין
משמע שטיפין לקוא הלי מה שבלע
ומריקה ושטיפה בליון הוא דמארמין
בשמיטת קדשים כנ' דס חטאת
והי' (י:): אלא אמר אביי. הגעלה
ממש לפלוט מאיסורין ודקא קשיא
למחמין דמזכרא להו ליון לא
קשי דדאי בין קדשים בין גענולי
עובדי כוכבי מריהו ענין לפלוט
איסור לבד מריקה ושטיפה דקדשים
לדאיה אלא מזות המלך: ויגיד עליו רעו.
ועלמד משנה ומחבריה של קדשים
ומשחמטן ומשחמטן משל קדשים:
והי' לליון. שניה נרין: יגיד
עליו רעו. איבעי למחמטן למריהו
ליון והגעלה בחדא או בתשנא
אין בקדשים והדר לימי חדא באדך
ותגמר חכמה מניה מה ההם הא
בלא הא לימא הי"ז הא בלא הא
לימא: כל יום ויום נעשה גענולי
למריקה. בשחשלין עד ואינו מספיק
להיות נותר עד שחמור ופולטו
בבזבזיל אחר. ולקמן פריך אי הכי
הגעלה נמי לא ליבעי: מקמי דלישו
נותר הוו להו גענולי. שהרי כשישל
הוא לומר פלט גענולי מיום אחמולו:
אלא ליהא דמי מבשל ביה חטאת
האידינא הדר מבשל ביה. כי כיוס
שלמים חזה וסוקא של הכינס: כדדי
נדרה שלים ויבשל ביה ואין כפן פליט
הדר והדר מבשל ביה שלמים כי כיוס

[illegible]

והחכ"א מריקה בחמין ושטיפה בלון דהיינו בקדשים אבל בתרומה שמי שטיפות בלון ובתרומה לימא דסגי בשטיפה אחת ולשון י בקונטרס מירש שם שטיפה היא שטיפת און ו

בת יומא דלאו נותן טעם לפגם הוא מכאן
 ואילך לישתרי *גזירה קדירה שאינה בת
 יומא משום קדירה בת יומא ואידך קדירה
 בת יומא נמי מפגם פגמה רמי ליה רב
 עמרם לרב ששת תנן השפורין והאסכלא
 מלכמן באור ^א(והתני') גבי קדשים ^ביהשפוד
 והאסכלא מגעילן ^גבחמין א"ל עמרם כרי
 מה ענין קדשים אצל גיעולי עובדי כוכבים
 הכא היתירא בלע התם איסורא בלע אמר
^דרבא סוף סוף כי קא פליט איסורא קא
 פליט אלא אמר ^הרבא מאי הגעלה נמי
 שטיפה ומריקא א"ל אבי מי דמי מריקא
 שטיפה בצונן הגעלה בחמין ^ואלא אמר
 אבי ייגיד עליו רעו תנא חזק לבינן והוא
 הדין להגעלה תנא התם הגעלה וה"ה לליבון
 א"ל רבא אי הכי לתניניה לכולהו בחדא
 וליתני חדא באידך אחריתי ולימא גיזר
 עליו רעו אלא אמר רבא קדשים היינו
 טעמיהו ^זכרבר נחמן אמר רבה בר אבבה
 דאמר כל יום ויום נעשה גיעול לחבירו
 תיגח שלמים דכיון דלשני ימים מיתאכל
 מקמי דניהוי נותר קא הוי גיעול אלא חטאת
 כיון דליום ולילה מיתאכלא כי מבשל בה
 האידינא חטאת הוי נותר כי הדר מבשל בה
 דלמחר או שלמים או חטאת קא פליט נותר
 דחטאת דהאידינא בחטאת ושלמים דלמחר
 אמרי לא צריכא דכי מבשל בה חטאת
 האידינא חטאת מבשל בה האידינא שלמים
 דחטאת דלמחר ושלמים דאתמול כהדי
 הדידי קא שלים זמניהו והדר מבשל שלמים
 דלמחר א"ה הגעלה נמי לא ליבעי קשיא
 רב פפא אמר האי קריד האי לא קריד רב
 אשי אמר לעולם כדאמרן מעיקרא הכא
 היתירא בלע האי איסורא בלע ודקא קשיא
 אלך דבעידנא דקא פליט איסורא קא פליט
 בעידנא דקא פליט לא איתיה לאיסורא
 בעיניה: ועד כמה מלכמן א"ר מני יעד שתשיר
 קלפתין וכיצד מגעילן א"ר הונא יורה קטנה
 בתוך יורה גדולה יורה גדולה מאי ת"ש
 דההוא דודא דהוא בי רב ^חעקביה ^טאמר ליה
 גרמא

להחיר המאכל ולאסור
גמור מחלה אבל המאכל
כן יומא און להגעיל אלא
הוא דלא שרינן לעיל כפרס
אלא המאס דפסח כלים
עברד שפסח ד' שעות
כלי כן יומא בשפות מ'ס'
כקערה וממנו למים ומן
המים יועד כי יומא מחלקין
ממה שמתקלקל טעם בש'
לריון לאכילה והבשר ונתן
לחם כלי המועד במים
נענו כן דלוי לומר משום

וַיֵּינוּ בַקְדָּשִׁים אֲבָל בַּחֲרוּמָה קֹאמֵר הָאֵם דְּלִיתָא וְיֵם מִפְּ
אִנִּי בַשְּׁטִיפָה אַחַת וּלְשׁוֹן יִחִירָא מִשְׁמַע כֵּן וְעַל זֶה נִי
שְׁטִיפָה הִיא שְׁטִיפַת צוֹן וּבַחֲרוּמָה לִיתָא כֻּלָּל וּלְפִיכָךְ צְרִיךְ

ישראל זה עובד כוכבים היום אבל אם
פג טעמו בלינה לילה משמע לפירשו
ן מעת לעת וכן פר"ח בלינה לילה
קדמונים לזל בלינה כדמשמע בפ"ק

בדרות (דף ב:) בומים שקבו
 לקריאת שמע חזון כשרה
 ונמים וכל אדם וזכר לזכר דלינת
 לילה לזמיר עבוד זורה והז דברים
 ק"ו אם אוכל שהוא צעין מעבר
 ודרמו בלינת דם אשור הנבלע
 בקדירה ולישנא דבם יומא שמע
 שבישל בה היום מלל קאמר לא
 מסרה אלל קדרה מעת לעת ודוקא
 שעתה כד היללה בלא שישל שאין
 ידוע מה גורל להפיג הטעם חתלת
 היללה או סופו או כילו בלא מעת
 לא בעיין והמחמיר תבא עליו ברכה
 ויש לתמוה לדברי ר"מ שמואל וזכר
 לדבר מעיבור זורה דחפסות ליה
 שוקא עליו גורם הפגם דהיינו עמוד
 השחר דמיו ליה נותר להטעינו
 שריפה ובפ"ב דבומים (דף י"ד:) גבי
 קדוש דים שמע דבעמוד השחר
 צריח ליה ושמו כל אורי"מ דלינה
 ראה גמורה אלל וזכר לדבר כדי
 שלא לפשוט ויש חסס ויש ללקק
 דסוף לילה לבד אינו גורם אלל כולו
 ומזריק המנוח שצירה בכל חסס
 מריקה ושטיפה בכלי נחשת אחרי
 שישל חטאת למד"י י"ט לפגם מותר
 ואחאי אלל מותר לבשל בו לנחשת
 אחר עמוד השחר וי"ד ברוך כגז
 כספר התורה שצריך לחקור שלא
 היה בכלי אפילו מים חמין לבד בחור
 מעת לעת דמים חשיבי כמו היתור
 לפי שנשעו שפלות כיון שלא היה בזה
 כ"י לנעול פלילות הכלי בדבריה
 משערין וחזרו ונבלעו ודוקא בכלי
 של אשור אבל בכלי של הימר כגון
 שר בכלי של חלב או אפיכא אכל
 על פי שזיו בו מים חמין בחור מעת
 לעת אין לחוש שהיה הן הימר דלא
 אמרינן חמיה עמלה ועשיית גיילה
 אלל דוקא באשור ועוד דליכא נ"י
 בזה ד"ט דלפ"י לפי המפרש (והבי
 דגיס שעלו בקערה אבל נתבטלו לא
 הכא איכא נ"י נותי טעם של הימר
 הראשון שנבלע בחור ותמונול למים
 ומו המים חזר ונבלע בכלי:

מכאן ואיך ישתרי. הלך דבר המנוסל ככלי שאינו נן יומא מותר וס' לתם טעם מה ראו לפי הקדירה היה זה אכוסר ונבלע דן אכוסר מוטלל והנעלה כל דשמונית הנפלט בחמין טעם לשבח ב' (דף נה:) חמין של עובדי כוכבים בני יומא אכל כשנעמילין כלי חמין עתה הבר היה יכול להגיד אפילו היה גיט דר גיט של רשע חמין חמין יס' חחר ונבלע בקערה ועדיין הכל טעם חמין ככלי שאין רחוי לאכילה נדגים שנחבטו אחריו לפי שדגים כלי טעם לשבח ומה שנחבו לעשותן מיד חחר הגעלה אין לידע למה חמין בפרק דס' טחטא (נחמס דף נז.) הא דקאמר שטיפה ימירתא היינו שטיפה טעם כן כלל הגעלות מיהו ועם למהיטא:

עין משפט
נר מצוה

קמט א מ"י פירי מהל'
תחלתו
הלכו ב סמך לארץ קמט
טושי' ייד מ' קמט ספף
ב:
קמט ב מ"י פ"ח מהל'
משה
הקצנות
הלכו י:
קמט ב מ"י פ"ח מהל'
תחלתו
הלכו ב סמך לארץ קמט
טושי' ייד מ' קמט ספף
ב טושי' א"ח מ' סמך
ספף ד טושי':
קמט ד מ"י ס סמך ד
סמך טס טושי'
א"ח מ' ס ספף י:
קמט ד מ"י טס טושי'
תחלתו
הלכו טס טושי'
ה' טן טס טושי'
א"ח מ' סמך ספף י וברר
לספף עד ספספס פ"ד
ד קמט י:

הסקרין